

[Carsten Raft.]

til den praktiske vurdering, som man ser, når dens forsvarere går i kamp for den — jeg tænker bl. a. på udtalelser af den højtærede indenrigsminister ved sådanne lejligheder —, men noget er opnået, forholdene bliver bedre. Vi har bøjet os mod hinanden, og vi accepterer det forlig, der er kommet, og er glade for det, der er sket. Personlig er også jeg klar til at tage det næste skridt sammen med det ærede medlem hr. Jensen-Brobjy.

Skytte: Det er rigtigt som fremhævet, at ændringsforslagene er udtryk for, at man har bøjet meningerne imod hinanden, og det synes jeg også er rimeligt i en sag som denne, hvor meningerne og interesserne står så stejlt over for hinanden. På mit partis vegne kan jeg udtale, at med de ændringer, der er foretaget under udvalgsbehandlingen, er forslaget så nogenlunde udtryk for den gyldne middelvej; der er taget hensyn både til skatteydernes, erhvervskommunens og opholdskommunens berettigede interesser, og derfor skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for de foreslåede ændringer.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne udtale vor tilfredshed med de ændringer, der er foretaget i det udvalg, som nu har tilendebragt sit arbejde. Jeg er tilfreds med, at næsten alle almindelige arbejderindtægter nu kan siges at undgå erhvervsbeskatningen. De ærede medlemmer hr. Jensen-Brobjy og Carsten Raft udtalte, at dette var et skridt i den rigtige retning, og at de var parate til at tage det næste skridt. Dette næste skridt, tror jeg, er det farligste skridt; jeg tror, man nu har fundet den fornuftige, gyldne middelvej, og jeg kan altså tilsige mit partis medvirken til lovforslagets videre fremme her i tinget.

Indenrigsministeren (Smørum): Det lovforslag, som foreligger til behandling, omfatter jo et skatteområde, hvor der findes betydelige interesse modsætninger mellem by- og landkommuner. Til trods herfor er det ved arbejdet i udvalget lykkedes at nå et resultat, som man fra alle sider har kunnet tiltræde. Jeg takker for det grundige og omhyggelige arbejde, der er udført i udvalget, og for den enstemmige indstilling om at gennemføre lovforslaget med de af mig foreslåede og af hele udvalget tiltrådte ændringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—5
vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 283 af 30. juni 1922 om indførelse af dansk kirkelovgivning i de sønderjyske landsdele, jfr. lov nr. 537 af 4. oktober 1919.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3855; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2463).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Teichert: Den højtærede kirkeminister har i sin forelæggelsestale udførligt gjort rede for lovforslaget; og den betydning, dette kan få. Jeg finder derfor kun grund til at fremføre nogle ganske almindelige betragtninger.

Sønderjyske landarbejdere og husmænd hilser det foreliggende lovforslag med den største glæde og forventer en hurtig og velvillig behandling her i dette høje ting. Jeg takker den højtærede minister, fordi det så hurtigt er lykkedes at få det frem på rigsdagens bord. Ved fremsættelsen af dette for Sønderjylland og for sønderjyske småkårsfolk så vigtige lovforslag har vi indfriet endnu et af de løfter, vi har givet vore vælgere.

Det er ikke noget nyt problem, der er rejst her, det har været aktuelt lige siden genforeningen med Danmark. I henhold til lov nr. 283 af 30. juni 1922 er der givet lejlighed til udstykning af den sønderjyske præstegårdsjord, men denne lov har ikke virket efter sin hensigt, fordi den efter vor mening er alt for meget baseret på frivillige overenskomster mellem de interesserede parter, og såvidt mig bekendt er udstykningen kun lykkedes i et ganske enkelt tilfælde. Stillet overfor denne kendsgerning og ud fra mit partis interesse i dette spørgsmål fremsattes her i tinget den 23. januar 1925 af daværende kirkeminister Dahl et forslag til ændring af førnævnte lov, som, hvis det var blevet vedtaget, ville have givet loven større effektivitet. Landstinget forkastede lovforslaget, eller rettere